

28 nov 2008 -18:24

Hoort bij [Ministerraad van 28 november 2008](#)

Internationale verdragen: overeenkomst tussen de EU en de VS

Overeenkomst tussen de EU en de VS over de overdracht van passagiersgegevens van luchtvaartmaatschappijen aan het department of Homeland Security

Overeenkomst tussen de EU en de VS over de overdracht van passagiersgegevens van luchtvaartmaatschappijen aan het department of Homeland Security

De ministerraad heeft op voorstel van minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht een voorontwerp van wet goedgekeurd tot instemming met de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika over de verwerking en de overdracht van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) door luchtvaartmaatschappijen aan het department of Homeland Security van de VS. De overeenkomst bepaalt dat de Europese luchtvaartmaatschappijen toegang moeten geven tot de PNR-gegevens van alle personen die naar en van de VS vliegen.

Passagiersgegevens - PNR

De Passenger Name Record (PNR) is de algemene benaming voor de bestanden die de luchtvaartmaatschappijen opmaken wanneer een passagier een vlucht naar de VS boekt. Ze worden opgeslagen in de gegevensbanken van de luchtvaartmaatschappijen. PNR laat de verschillende agenten in de luchtvaartindustrie toe om elke passagier te herkennen en toegang te hebben tot alle relevante informatie over zijn reis.

De Amerikaanse Aviation and Transportation Act van 19 november 2001 verplicht de luchtvaartmaatschappijen die van, naar en over de VS vliegen om op aanvraag de Amerikaanse autoriteiten elektronische toegang te verlenen tot de PNR-gegevens.

Garanties voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

Richtlijn 95/46/EG verbiedt echter de overdracht van persoonlijke gegevens naar landen buiten de EU die geen gepast niveau van bescherming bieden. Om te vermijden dat de Europese luchtvaartmaatschappijen zouden gekneld geraken tussen een Europese en een Amerikaanse wetgeving die elkaar tegenspreken, biedt de overeenkomst een akkoord over de transfer van PNR-gegevens dat rekening houdt met de veiligheid van de passagiers, in het kader van de strijd tegen het terrorisme en de zware criminaliteit, en met de bescherming van de persoonlijke gegevens.

Het akkoord bestaat uit drie delen:

- een akkoord ondertekend door beide partijen,
- een brief van de VS aan de EU die beschrijft hoe de Amerikaanse autoriteiten de PNR-gegevens zullen gebruiken en behandelen (met garanties voor de bescherming van de persoonlijke gegevens, zogenaamde 'Assurances'),
- een brief van de EU aan de VS die de ontvangst van de Amerikaanse brief inzake de Assurances meldt en die bevestigt dat de EU de bescherming die de VS van de PNR-gegevens op basis van die garanties biedt als passend beschouwt.

Gevoelige informatie

De Amerikaanse autoriteiten maken op basis van het akkoord gebruik van 19 PNR-elementen. Voor de overdracht van gevoelige informatie gelden er specifieke regels die de toegang en het gebruik beperken. Gevoelige informatie zijn gegevens waaruit men iemands raciale of etnische herkomst kan achterhalen of die iets zeggen over de politieke overtuiging, religieuze of filosofische opvattingen, de gezondheidstoestand, seksuele geaardheid of lidmaatschap van een vakbond.

Het Amerikaanse Department of Homeland Security (DHS), de autoriteit die de gegevens zal ontvangen, gebruikt een geautomatiseerd systeem dat die gegevens uit de PNR-gegevens filtert. DHS gebruikt, behalve onder zeer strenge voorwaarden, die informatie dus niet en vernietigt ze onmiddellijk. Het DHS kan ze enkel aan andere Amerikaanse instanties of derde landen doorgeven onder zeer strenge voorwaarden op het vlak van de bescherming van de privacy en na onderzoek van het specifieke gebruik ervan. De houdbaarheid is beperkt tot zeven dagen.

DHS heeft de administratieve bescherming die volgens de Amerikaanse wetgeving geldt voor het verkrijgen van informatie over PNR-gegevens en het corrigeren ervan uitgebreid tot alle personen, dus ook tot de burgers van de EU. Bovendien heeft elke EU-burger het recht om onder de nationale wetgeving juridische stappen te ondernemen.

Het akkoord bevat een oplossing op Europees niveau en is bindend is voor alle lidstaten. Het geldt voor een periode van 7 jaar. Het is voorlopig van toepassing sinds 1 augustus 2007 in afwachting van de nodige parlementaire goedkeuringen.

(*) PNR-overeenkomst, Brussel 23 juli 2007 en Washington op 26 juli 2007.